

Arrest

nr. 126 104 van 23 juni 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 februari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, dienden op 5 maart 2012 (opnieuw) een aanvraag in gesteund op artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Die aanvraag werd onontvankelijk verklaard bij beslissing van 29 mei 2012.

De beslissing van 29 mei 2012 werd op 17 juli 2012 ingetrokken.

Bij beslissing van 24 juli 2012 werd de aanvraag 9ter, ingediend op 5 maart 2012, opnieuw onontvankelijk verklaard.

Bij beslissing van 26 november 2012 werd de beslissing van 24 juli 2012 ingetrokken.

Op 7 januari 2013 werd de aanvraag 9ter, ingediend op 5 maart 2012, opnieuw onontvankelijk verklaard. Die beslissing werd op 15 januari 2013 ter kennis gebracht.

Dat is de thans bestreden beslissing die luidt:

"(...)in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 {BS 06.02.2012}; de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 20.12.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. De beschreven aandoeningen vereisen geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn.

*Met betrekking tot de vraag of de aandoening van betrokkene een reëel risico kan inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, dient te worden opgemerkt dat zelfs indien er geen of zeer geringe behandelingsmogelijkheden zijn wat de gezondheidstoestand van betrokkene aanzienlijk kan doen achteruitgaan en zijn levensverwachting op korte of middellange termijn in het gedrang kan brengen, a rake! 3 *an het EVRM niet geschonden is als de actuele gezondheidstoestand van verzoeker niet eveneens uitermate ernstig is (EHRM, 20 december 2011, Yoh- Ekale Mwanje t. België, §§ 81-85; EHRM, Decision, 24 mei 2012 E.3. t. Itaië, nr. 34724/10, §§, 34-38; EHRM, Grote Kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42) '*

Om van een mensonterende en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is te kunnen spreken in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 9 ter Vw. is bijgevolg niet enkel doorslaggevend dat er geen behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, doch dient daarbij eveneens reeds actueel sprake te zijn van een kritieke gezondheidstoestand of een levensverwachting die op korte termijn in het gedrang is, zodat het vaststellen van het kennelijk en manifest ontbreken van dergelijk ernstig actueel gevaar voor de gezondheid ruimschoots volstaat om deze toepassingsvoorwaarde van artikel 9 §1 en artikel 3 van het EVRM uit te sluiten.

Uit de vaststellingen van het medisch advies blijkt heden bijgevolg een manifest gebrek aan een vergevorderd, kritiek, dan wel terminaal of levensbedreigend stadium van de aandoening(-en) waaraan betrokkene lijdt, zodat dit element op zich toelaat overtuigend te besluiten dat betrokkene kan uitgestoten worden van de toepassing van artikel 3 van het EVRM en bijgevolg ook van de toepassing artikel 3 te; van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift" blijkt bijgevolg dat betrokkene kennelijk niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Bovendien dient te worden vastgesteld dat het EHRM de schendingen van art. 2 EVRM (recht op leven) en art. 3 EVRM onlosmakelijk verbonden acht. Indien er immers geen onmenselijke of vernederende behandeling kan worden vastgesteld, wordt wegens deze samenhang een eventuele schending van het recht op leven of fysieke integriteit niet verder onderzocht, gelet op de redenering die het EHRM op systematische wijze aan deze artikels toekent (EHRM, 20 december 2011, Yoh-Ekaie Mwanje t. België, § 86; EHRM, 2 mei 1997, D. t. Verenigd Koninkrijk, §§ 58-59; EHRM, Decision, 29 juni 2004, Salkic e.a. t. Verenigd Koninkrijk; EHRM, Decision, 7 juni 2011, Anam t. Verenigd Koninkrijk).

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, kan er geen rekening worden gehouden met de aanvullingen dd. 16.05.2012 (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)."

2. Onderzoek beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht.

Een onderdeel van het middel luidt:

"Ten tweede blijkt NERGENS uit de lezing van de bestreden beslissing dat hetzij de arts-attaché hetzij verweerder zelf, rekening hebben gehouden met de bijkomende medische verslagen die door verzoekers advocaat bij het administratief dossier waren voorgelegd.

Uit de lezing van het medisch advies dd. 20 december 2012 van de arts-attaché blijkt dat deze laatste geen rekening heeft gehouden met de bijkomende medische verslagen dd. 01/05/2012 van dokter PD; dd. 30/09/2011 van dokter GD en dd. 07 /11 /2007 , dd. 19110/2007 en dd.

17 II 012007 van dokter JK die door verzoekers advocaat bij navolgend schrijven (actualisatie) dd. 16 mei 2012 waren toegevoegd aan het administratief dossier. (Stuk 3)

Op deze door verzoeker voorgelegde bijkomende medische verslagen heeft noch verweerder in de bestreden beslissing dd. 7 januari 2013, noch de arts-attaché geantwoord in zijn advies dd. 20 december 2012.

(Zie medisch verslag dd. 01/05/2012 dokter PD:

Dit houdt een flagrante schending in van de motiveringsplicht.

Temeer omdat in het (navolgend) medisch verslag dd. 1 mei 2012 van dokter PD werd onderstreept dat de huidige noodzakelijke behandeling die verzoeker ondergaat niet beschikbaar is in verzoekers herkomstland.

"Ayant expliqué le type de thérapie requise pour ce patient, il est devenu limpide et clair, je pense, de concevoir que ce type de thérapie ne peut exister, même à prix d'or en ex Union Soviétique."

Het medisch advies dd. 20 december 2012 van de arts-attaché is in strijd met de voorhanden zijnde stukken in het administratief dossier. (...)"

2.2. De verwerende partij beantwoordt in haar nota met opmerkingen dit onderdeel van het middel niet.

2.3. Zoals verzoekers opmerken, blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers aanvullingen onder de vorm van medische verslagen hebben overgemaakt. De bestreden beslissing stelt hierover dat er geen rekening kan gehouden worden met deze aanvullingen omdat aan de initiële ontvankelijkheidsvoorwaarden moet voldaan zijn op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. De verwerende partij geeft aldus in de bestreden beslissing toe dat met de documenten overgemaakt op 16 mei 2012 geen rekening werd gehouden. Uit het medisch advies van de arts van de verwerende partij, waarop de bestreden beslissing zich steunt, blijkt evenmin of met deze stukken is rekening gehouden.

De verwerende partij geeft een verkeerde interpretatie aan het arrest 214 351 van 30 juni 2011 van de Raad van State. Waar niet kan betwist worden dat op het ogenblik van het indienen van de aanvraag alle documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarden in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zijn vervuld, staat het na deze vaststelling verzoekers vrij aanvullende medische verslagen al dan niet recent over te maken ter vervollediging van het dossier. Dergelijke mogelijkheid wordt niet uitgesloten door de wettelijke bepalingen.

Verzoekers verwijten de verwerende partij terecht geen rekening te hebben gehouden met alle stukken, waaronder deze die zijn overgemaakt op 16 mei 2012 zodat de motiveringsplicht is geschonden.

Deze vaststelling heeft de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg. De overige onderdelen moeten niet worden besproken nu deze niet kunnen leiden tot een ruimere vernietiging.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 7 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN